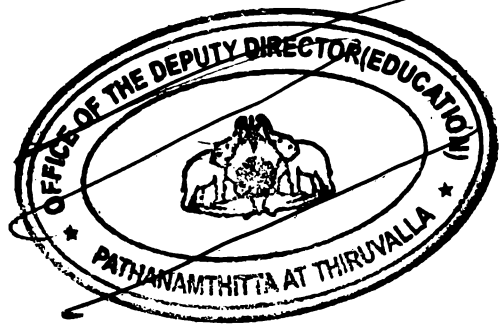

H.S कथारचन

202

दीनानु कम्पा

~~समयम् - 10:30~~

804

~~रामस्य वृद्धा भवति कश्च~~

कश्चन ग्रामे राम नाम बालः आसन्।
रामस्य वृद्धा भवति कश्चन जंगमदूरा-
शः इयं वृद्धा तस्य पिता बालः

भवत्। कश्चन दिने रामः
क्रीडाङ्गणे मित्रसमेतं गच्छति स्म।
क्रीडसमये सः कश्चन रोदनं प्रवितवान्।
रामः उवाच : ' भो ! शिवः ! इयं रोदनः
कस्य रोदनं ? क रोदनस्य कारणं किं ?'
रामः रोदनम् अवितुं दिशान्यां गच्छति।
रामः दृष्टुम् एक निर्धन गृहं।
रामः गृहस्य अन्तर्भागे प्रविश्यति स्म।
कश्चन वृद्धः सः भोजनं न भक्षयते।
रोगबाधितः वृद्धः औषधं च भोजनं च
नास्ति इयं कारणेन रोगी वृद्धः
विलापः। इयं वृद्धा दृष्ट्वा रामः

अत्यधिकं दुःखं अस्ति। ~~समः~~ /

तत् गृहस्थ परिशरं एकं कूपः अस्ति।
रामः कूपं समीपं आगत्य जलं ~~सक~~

~~प्राप्तवान्~~ स्वीकृत्य तत् वृद्धं समीपं
गत्य जलदानं करोति स्म। वृद्धः

अल्प आश्वासं अनुभवति। सः वृद्धः
तस्य दुःखकारणं विवृणोति। वृद्धस्य

दुःखं श्रुत्वा रामः गृहं आगत्य पिता
बालः वृद्धस्य विषयं दीनविषयं

अवदत्। रामः माता श्रुत्वा पाकः

भोजनं स्वीकृत्य वृद्धं समीपं गच्छः।

भोजनं वृद्धे दातुं ~~समः~~ दातवान्।

रामः गृहं आगत्य बालः तस्य
वृद्धस्य रोगविवरं अवदत्। बालः

उवाच :- 'पुत्रः! भोजनं अहं दातुं,

अपिषधं ~~अन्तर्भवन् धनं कुत्र?~~ चिकित्सा
दानुम् ~~यन्तर्भवन्~~ धनं कुत्र?' रामः उवाच:-

'पितामही, अमम इच्छा भवति कश्चन
जंगमदूरवाणी'। सः वृद्धपिताः दुःखं

दृष्ट्वा मम मनसि अद्यः एक इच्छाः

अस्ति, सः वृद्धस्य

चिकित्सा। अहं जंगमदूर

वाणीनाम् ~~अम्~~ आग्रहम्

उपेक्ष्यः, इयं इच्छा पूर्तीकरेणां त्वम्

दातुं धनं सः वृद्धस्य चिकित्से उपयोगं

करोतु।' बालः उवाच :- पुत्रः! तव

मनं इति इयं चिन्ता श्रुत्वा अहं

अभिमानं अनुभवति। तव इति इश्वरम-

नस्य तुल्यं ^{मनं} भवति, पुत्र राम।

तत् धनं उपयुज्य वृद्धस्य ~~संगम्~~

शुखं प्राप्तवान्। सः वृद्धः रामे अनुग्रहं

दातवान्। रामः स ग्रामस्य कश्चन

मान्दकबालकः अभवत्। रामस्य

दीनानुकरम्पा स ग्रामे प्रचलति।

प्रसिद्धः ~~बालः~~ रामः देशवासीनां,

शर्वजनानां च मनसि एकं सुप्रधानस्वा-

अलंकृतवान्। वृद्धः

"

दीनानुकरम्पा कश्चन ईश्वरवरदानं

अस्ति। दीनस्य दुःखं दृष्टुं एक

दूरीकर्तुम् एक व्यक्ति ईश्वरतुल्यः

भवति।"

